

ROZHOVOR S PETREM GANGUREM

Na Smíchovské SPŠ a gymnáziu vystudoval vzdělávací obor Informační technologie. Během studia se zajímal o politiku, účastnil se různých konferencí v Česku i zahraničí. Jeden čas byl v pozici asistenta ředitele školy. V současnosti studuje Právnickou fakultu University Karlovy a na Smíchovské SPŠ a gymnáziu vyučuje Právo a Prezentační dovednosti. Zároveň je vedoucím Projektového oddělení.

Patřil jste mezi aktivní studenty. Jak moc je důležité, aby se studenti středních škol nespokojovali jen s klasickou výukou, ale sami pracovali na svém rozvoji v rámci samostudia, neformálního vzdělávání, práce či podnikání?

„Domnívám se, že většina z nás studentů do nějakých 25 až 30 let má tu jedinečnou komoditu, kterou starší postrádají a vědí, že už se jim nikdy v takové míře nenavrátí – čas. Příznějme si, že strávit šest vyučovacích hodin ve škole není zas tak mnoho, zvláště pokud domácí přípravě věnujete zejména desetiminutovou přestávku před testem. To tvoří nějakých deset hodin volného času (pokud rádi ponocujete, tak jako já), který je vám k dispozici.“

Zpočátku ho můžete využívat hraním her či sledováním televize nebo streamovacích portálů, což ale dřív nebo později člověka omrzí. A pokud ne, čas od času vždycky přijde moment, kdy se člověk pozastaví a zeptá se sám sebe, zdali tohle je opravdu to mládí, na které chce jednou vzpomínat.

Jsem od přírody melancholik, který se do nových věcí nerad jen tak pouští a potřebuje trochu „popostrčit“.

Když jsem jednoho dne takový impulz dostal, už jsem se k monotónnímu trávení volného času nikdy nevrátil. Začal jsem se učit sám nový jazyk, s ročním předstihem jsem se začal učit na přijímací zkoušky, začal jsem se angažovat v různých studentských organizacích, mnoho času jsem taky strávil bádáním po základech práva, které mě snad již za pár let bude mimo jiné žít.

Abych ale úplně neproměnil otázku ve volný pád myšlenek – pracovat sám na sobě je vážně to nejlepší, co může člověk na střední škole sám pro sebe udělat.“

Vybral jste si Smíchovskou SPŠ a gymnázium, nicméně již během studia jste spíše tíhl k jiným oblastem, než jsou informační technologie. Přesto však, zanechala ve vás střední škola nějakou stopu? Odnesl jste si něco, co můžete stále využívat?

„Těch stop je tolik, že ani nevím, kde začít. Řekl bych, že primárně je to aspekt jakési zdravé asertivity – neboli chutě zkusit s nějakým nápadem, myšlenkou, změnou přijít a pokusit se jí prosadit. Když to nevyjde, tak nevádí, ale proč si kazit život s myšlenkou, že jsem to nikdy nezkusil.“

Je to úžasná kompetence, která se podle mého názoru pěstuje jen málo, ale do života; ba dokonce do života do 21. století, je naprosto nepostradatelná!

Na škole stále něco zkoušíme, přicházíme s různými změnami a invencemi. Dnes jsem například zaznamenal, že nějací studenti naší školy sestavují a hodlají vypustit raketu kamsi na hranici vesmíru. No

ROZHOVOR

já být vnější pozorovatel, tak mi zůstává rozum stát, jak se tohle na státní střední škole v České republice může dít.“

Učíte právo ve třídách oboru vzdělávání Kybernetická bezpečnost. Jak vidíte z pohledu práva problém kybernetické bezpečnosti, různých hybridních válek? Jak obtížné je prokazovat trestní zodpovědnost, když je útok veden nikoli fyzicky, ale v kyberprostoru?

„Za toto privilegium jsem velmi vděčný, musím zde pochválit i studenty čtvrtého ročníku, protože se mi s nimi spolupracuje velmi dobře a diskuze při hodinách je vždy velmi plodná.“

Česká republika je poměrně pokroková, co se týče hrozeb zvenčí – celý Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost považují za vysoce profesionální, nepřestávám ho vychvalovat za ono varování před technologiemi čínské firmy Huawei, i přestože má tento příběh poměrně trpký politický konec, který už však s kladenou otázkou nesouvisí...

Pokud někdo vede útok na nějakou českou instituci, můžeme původce útoku předpokládat v drtivé většině případů s jistou pravděpodobností, nikoli jistotou. Pokud hovoříme o mezistátních sporech, je to těžce řešitelný problém, dotčený stát to bude popírat, případně to svede na nějaké jednotlivce, které nemají se státním aparátem nic společného, takže končíme tam, kde jsme začali.

Zajímavější je asi prokazování odpovědnosti v tuzemsku. Orgány činné v trestním řízení, tedy zejména Policie ČR, už má na kyberkriminalitu speciální oddělení, dokáže už si hravě poradit s dříve pojmy nepoznanými, jako je VPN nebo IP adresa.

Otázka je však, jestli by se mělo každé příkoří na internetu postihovat. My, kteří jsme zažili internet ještě v neregulované formě (internet byl státní i mezinárodní regulací takřka nedotčen), máme stále za to, že by internetový prostor měl mít výsadu jakéhosi svobodného panelu, kde je možná i dovoleno více než „v reálném životě“. V tomto ohledu ostře kritizují blokování internetových stránek ze strany ministerstva financí ve jménu regulace hazardu, ale to už je opět na jiný rozhovor, nebo spíše na jinou vyučovací hodinu.“

Jak moc je důležitá u studentů a absolventů středních škol dovednost komunikace, dovednost vyjádřit svou myšlenku a názory, podpořit je vhodnými argumenty? A nezdá se vám, že se tyto dovednosti stále na středních školách až zase tak moc neučí?

„Jsem veliký fanoušek otevřených diskuzí na půdě škol. Pokud opravdu chceme budovat občanskou

společnost, měli bychom nechat vyjádřit veškeré argumenty, třebaže nám některé mohou připadat krajně nevhodné, nebo dokonce přes čáru. Širokou diskuzí se často mohou okrajové (extrémistické) názory korigovat prostou výměnou informací. Spory pak mohou zůstat jen na poli například levice či pravice, liberálů či konzervativců.“

No a tragédií pak je, pokud školský systém vygeneruje osobu bez názorů. Tomu naštěstí naše škola přechází hned na několika rovinách – demokracii věnujeme zvláštní dny i kempy, učíme studenty projevovat své názory v předmětu Prezentační dovednosti, konfrontujeme je s jejich závěry u maturitních a studentských prací.“

Co je náplní Projektového oddělení Smíchovské SPŠ a gymnázia?

„Projektové oddělení má za úkol obstarávat potřebné financování projektům školy, které má ve svých dlouhodobých plánech. Způsob získávání peněz je různý – mohou to být projekty Evropské unie, projekty zřizovatele, tedy hlavního města Prahy, Norské fondy atp.“

Neodmyslitelnou součástí projektového oddělení je i mezinárodní spolupráce – snažíme se co nejvíce vysílat naše studenty a pedagogy všude možné po Evropě i světě; získávat nové zkušenosti a kontakty a samozřejmě i šířit dobré jméno školy.

Výuka Kybernetické bezpečnosti je kupříkladu podporována právě ze strany hlavního města Prahy, za což patří veliký dík. Obdobně například i projekt Smíchovská průmyslovka třetího věku, který zaštituje Mgr. Krajčová.

Pokud tedy studenti vidí nějaké podstatné vylepšení školy, dost možná za tím je právě Projektové oddělení.“

Jaké jsou vaše další plány v rámci budování vaší profesní kariéry?

„V plánu mám rozhodně dokončit magisterský studijní program na Právnické fakultě, pokorně se poohlížím i po postgraduálním studiu, na finální rozhodnutí mám však ještě času dost.“

Co se týče budoucího povolání, láká mě práce v soudnictví a zároveň mě opravdu baví učení. Výhodou je, že zrovna tyto dvě profese jsou poměrně kompatibilní. Ale kdoví, přece jen mě ještě čeká pěkný kus vysokoškolského studia.“

Děkujeme za rozhovor

„Rádo se stalo.“